

fremhævede, særlig af Skolemøder. Ved saadanne Overvejelser finder jeg det i alt Fald for mit Vedkommende rimeligt, at ogsaa dette Spørgsmaal, som Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har fremdraget, bliver medoptaget, men jeg tror heller ikke, det kan finde nogen Løsning for.

N. J. Jensen: Den ærede Ministers Svar paa mit Spørgsmaal var jo ikke meget tilfredsstillende. Jeg kan ikke skønne rettere, end at Forholdene i Øster Mariae og Nøvare sultændig de samme. Jeg forstaaer ikke, hvorledes den højtærede Minister i saa Henseende kan gøre Forskel. Det er nu Kirker begge Steder, og Opsyrelsen af dem har skullet være i gammel Stil. Men over for Kirken i Øster Mariae har Menigheden bestemt fastholdt, at de ikke gif ind paa at bygge den saadan op, med mindre de fik et passende Tilskud, og de fik det ogsaa gennemført. De andre derimod have været godmodige nok til at høre af i Tide, eller rettere sagt, for tidligt, og derfor have de ikke saaret noget. Det er hele Forskellen. Jeg kan ikke læse Lovens saaledes, som den højtærede Minister læser læser den. Jeg har flere Gange gennemlæst § 1 i Loven om Kirkeskyn af 19de Februar 1861, men finder ikke andet deri end dette, at det er Kirkeskynets Pligt at tage Hensyn til de økonomiske Forhold i Menigheden, altsaa ikke stille urimelige Krav i saa Henseende. Og jeg vil sige, at selv om det ikke stod i Loven, skønner jeg dog virkelig ikke rettere, end at det alligevel er Kirkeskynets Pligt at sørge derfor. Jeg tror virkelig ikke, man kan være tjent med her i Landet, at man farer frem paa den Maade og lægger Menigheden saadanne Byrder paa, at det næsten er umuligt for den at bære dem, og derved viser dem Vejen ud af Folketirken. Jeg ved ikke, om man ønsker at holde paa Folketirken, men ønsker man, at holde paa den og dens Ordning, mener jeg, man bør tage Hensyn til, at man ikke i denne Henseende næsten gør Forholdet utaaleligt for Menighederne. Her er Tale om, at der paalægges Byrder til Kirken, som ere dobbelt saa store som de kommunale Slatter. Naar man ved, hvorledes Forholdene i Forvejen ere nu for Tiden, og man saa lægger dem en saadan Byrde paa, synes jeg ikke, det er saa underligt, om Menighederne i høj Grad sætte sig op derimod. Her er jo Tale om, at en enkelt Tjer i Nø Sogn betaler saadant noget som 130 Kr. i Kirkeskat. Jeg gad vide, hvad den højtærede Minister vilde sige, om han skulde betale det samme i Forhold til sine Indtægter til den Kirke, hvortil han hører, om han dog ikke vilde blive en lille

Smule forundret over en saadan Stat og se at finde Lejlighed til at protestere derimod. Man ser for meget paa Afstand paa en saadan Sag. Kommer man Forholdet nærmere, er jeg overbevist om, at man vil erkende, at Menigheden er forurettet, og at hvad der sker, ikke er i Overensstemmelse med Loven. Men nu have vi jo hørt Ministerens Svar, og jeg har set, at Finansudvalget heller ikke har fundet Anledning til at gøre Indstilling. Der er saa ikke andet at gøre, end at det bliver almindelig bekendt — det vil jeg haabe, det bliver — for Menighederne rundt omkring i Landet, at naar der stilles Krav til dem om Kirkebygninger, have de at tage Vare i Tide og gøre Protest saa godt som muligt; siden have de kun at tie stille.

Ordføreren (C. Raun): Ja, de fleste foreliggende Endringer til Betænkningen vidne jo om, at der har været en vis Misfornøjelse med Udvalgets Indstillinger. Jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, hvordan det gif Udvalget i Sjor, at det da gjorde ikke mindre end 19 Hensstillinger til Ministeriet, og kun tre kom tilbage med imødetommende Svar. Det vidner om, at man dog skal være noget betænkelig ved at henvise alt for mange Sager baade af Hensyn til selve Udvalget, til Tinget og til Andragerne, saa at der ikke gøres Indstillinger, uden at der dog i det mindste er grundet Haab om, at et Andragende, der henvises, kan blive taget til Følge. Om det Forslag, der er stillet under Nr. 6 uden for Udvalgets Liste angaaende Tilskud til Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse som Bidrag af Statskassen til Kjøbenhavns kommunale Skolevæsen, skal jeg ikke udtale mig, da det jo efter de Udtalelser, der kom fra den, der tog Ordet paa Forslagsstillernes Begne (Frier), lod til, at han vilde tage Sagen tilbage og i Virkeligheden kun vilde bringe den frem for at faa den drøftet her. Det har han naaet, og derfor skal jeg ikke blande mig ind i det. — Med Hensyn til de to Forslag, der ere stillede af de bornholmske Medlemmer, skal jeg kun udtale, at lige saa sikkert som Udvalget har den Mening, at man vist i Fortiden, ja for Næsten indtil nu, fra Ministeriets Side er gaaet temmelig haardt til Værks over for Kirkejerne og særlig i de Tilfælde, hvor Kommunerne ejede Kirkerne, tror jeg ogsaa at kunne sige, at man har det Indtryk, at man fra de vedkommende og særlig ogsaa fra Andragerne paa de to Steder, hvor Forholdene her ere berørte, har været for blød og er gaaet for hurtigt ind paa de Krav, som stilledes fra Ministeriets Side. Naar dertil kommer, at det er afsluttede Forhold, som